

[Hagen Hagensen]

ke sager fremover. Vi vil så vente og se, hvordan man vil klare det problem.

Det spørgsmål, jeg har rejst, drejer sig jo om forhold, der kan være særdeles ømtålelige for den enkelte person, nemlig om sygejournaler, hvor der ud over de oplysninger, som ministeren nævnte om sygdommen osv., også kan være givet fuld identifikation af den pågældende person.

Jeg tror, ministeren og jeg er ganske enige om, at der normalt – og normalt vil sige næsten altid og uden undtagelse – ikke kan være tale om at udlevere sygejournaler i deres helhed til andre. Dertil indeholder de for mange ting, som ikke blot ifølge lovgivningen, men vel i øvrigt også ifølge den behandling, som lægen skal foretage, gør, at man ikke bør udlevere dem overhovedet.

Hvordan kan det gå til, at man har journaler liggende med fuldstændige oplysninger om patienter og udleverer disse til formål, som egentlig slet ikke har noget med sygejournalen at gøre?

Den konkrete sag, som jeg heller ikke skal tage stilling til, indeholdt jo det, at man skulle finde ud af, om nogle personer, hvis ben var brækket, skulle behandles det ene eller det andet sted, og hvem der skulle betale derfor. Dertil har man naturligvis ikke behov for at vide alt om de pågældende. Men ministeren sagde én ting, som også var væsentlig for mig, hvis jeg forstod ministeren ret, nemlig at den myndighed, der modtager oplysninger, også nøje må overveje, om det, man nu har fået i hænde, er noget, man skal have i hænde; altså burde vedkommende amtsråd – sådan må jeg forstå det – have sendt det pågældende materiale tilbage og ikke gjort brug af det.

Jeg er af den opfattelse, at det følsomme ved CPR-numre gør, at det alene må være mellem borgeren og vedkommende offentlige myndighed, de bruges. Og at der i dette tilfælde er sket en overtrædelse af loven om offentlige registre, er der for mig ingen tvivl om, idet der, for at man kan videregive sådanne oplysninger til anden offentlig myndighed, skal indhentes tilladelse fra sundhedsstyrelsen. Den ses ikke at foreligge.

Jeg vil godt direkte spørge ministeren, om man vil gøre noget for at hindre, at noget sådant kan ske fremover.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg er nok nødt til at erindre om, at jeg ikke har mulighed for at diskutere den konkrete sag. Jeg kender den fra pressen og fra en meget foreløbig mundtlig orientering, som slet ikke har indeholdt alt, hvad der skal til, hvis der skal gives en egentlig vurdering af sagen.

Jeg har forstået det sådan, at det ikke er sygejournaler, men et lille udsnit af oplysninger fra sygejournaler, der er udleveret til amtsrådets behandling af sagen for lukkede døre.

Sådan er jeg orienteret. Det vil sige, at tavshedspligten over for offentligheden ikke er overtrådt. Det, der er spørgsmålet, er, om alle de oplysninger, det pågældende amtsråd har fået i hænde, burde have været udleveret til det, og om man burde have sendt dem tilbage. Jeg er altså ikke i stand til at afgøre konkret, i hvilket omfang man har overtrådt gældende regler.

Men jeg vil gerne til hr. Hagen Hagensen sige generelt om sager af denne art, at vi kan nok ikke, når der er tale om det, der hedder manuelle registre, lave et system, der er så 100 pct. vandtæt, at åbenbare fejl ikke kan blive begået. Men hvis den beskrivelse, jeg har fået af den pågældende sag, er korrekt, er der foregået ting, der ikke burde være foregået, og de pågældende ansvarlige må se til, at der ikke foregår noget tilsvarende nogen sinde.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg takker ministeren for det supplerende svar, som jeg har forstået derhen, at der antagelig er begået fejl, og at man må sørge for, at noget sådant ikke sker fremover. Det er muligt, at der er tale om registre, der er ført i hånden, men kendsgerningen er, at man har brugt CPR-numre, at der på sygehusene findes en EDB-registrering, og jeg må mene, at man må passe nøje på, at man overholder bestemmelserne i loven om offentlige registre.

Ministerens siger, at han ikke kan udtale sig om den konkrete sag. Dertil må jeg sige, at jeg også kun kender den fra pressen. Ministeren har sikkert haft bedre adgang end jeg til at søge oplysninger om den konkrete sag, men jeg nøjes med ministerens tilkendegivelse af, at der antagelig er begået fejl, og at man fremover må sørge for, at der ikke